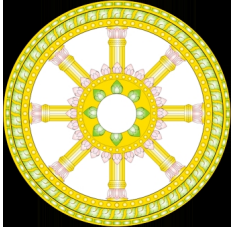

•เขียนโดย manager•

•วัน•เสาร์•ที่ 22 •มิถุนายน• 2013 เวลา 21:04 น. • - •เช้าล่าสุด• •วัน•พฤหัสบดี•ที่ 08 •สิงหาคม• 2013 เวลา 10:25 น. •

ภิกษุทั้งหลาย ทางแห่งถ้อยคำที่บุคคลอื่นจะฟัง กล่าวหาเธอ ๕ อย่าง เหล่านี้ มีอยู่ คือ-

๑. กล่าวโดยกาลหรือโดยมิใช่กาล
๒. กล่าวโดยเรื่องจริงหรือโดยเรื่องไม่จริง
๓. กล่าวโดยอ่อนหวานหรือโดยหยาบคาย
๔. กล่าวด้วยเรื่องมีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์
๕. กล่าวด้วยมีจิตเมตตาหรือมีโทสะในภายใน

ภิกษุทั้งหลาย เมื่อเขากล่าวอย่างนั้น ในกรณีนั้น ๆ เธอพึงทำการสำเหนียกอย่างนี้ว่า “จิตของเรา จักไม่แปรปรวน เราจักไม่กล่าว วาจาอันเป็นบาป เราจักเป็นผู้มีจิตเอ็นดูเกื้อกูล มีจิตประกอบด้วยเมตตา ไม่มีโทสะในภายใน อยู่, จักมีจิตสหระตด้วยเมตตาแม้ไปยังบุคคลนั้น อยู่ และจักมีจิตสหระตด้วยเมตตา อันเป็นจิตไพบุลย์ ใหญ่หลวง ไม่มีประมาณ ไม่มีเวร ไม่มีพยาบาท แม้ไปสู่โลกถึงที่สุดทุกทิศทาง มีบุคคลนั้นเป็นอารมณ์ แล้วแลอยู่” ดังนี้.

ภิกษุทั้งหลาย เธอพึงทำการสำเหนียกอย่างนี้ แล. ภิกษุทั้งหลาย ถ้าโจรผู้คอยข่อง ฟังเลื่อยอวัยยะ น้อยใหญ่ของใครด้วยเลื่อยมีด้ามสองข้าง ผู้ใดมีใจประทุษร้ายในโจรนั้น ผู้นั้นชื่อว่าไม่ทำตามคำสอนของเรา เพราะเหตุที่มีใจประทุษร้ายต่อโจรนั้น.

ภิกษุทั้งหลาย ในกรณีนั้นเธอพึงทำการสำเหนียกอย่างนี้ว่า “จิตของเราจักไม่แปรปรวน เราจักไม่กล่าววาจาอันเป็นบาป เราจักเป็นผู้มีจิตเอ็นดูเกื้อกูล มีจิตประกอบด้วยเมตตา ไม่มีโทสะในภายใน อยู่, จักมีจิตสหระตด้วยเมตตาแม้ไปยังบุคคลนั้น อยู่ และจักมีจิตสหระตด้วยเมตตา อันเป็นจิตไพบุลย์ ใหญ่หลวงไม่มีประมาณ ไม่มีเวร ไม่มีพยาบาท แม้ไปสู่โลกถึงที่สุดทุกทิศทาง มีบุคคลนั้นเป็นอารมณ์ แล้วแลอยู่” ดังนี้.

ภิกษุทั้งหลาย เธอพึงทำการสำเหนียกอย่างนี้แล.

ภิกษุทั้งหลาย เธอพึงกระทำในใจถึงโอาทอันเปรียบด้วยเลื่อยนี้ อยู่เนื่อง ๆ เกิด.

การวางจิตเมื่อถูกกล่าวหา

•เขียนโดย manager•

•วันเสาร์•ที่ 22 •มิถุนายน• 2013 เวลา 21:04 น. • - •แก้ไขล่าสุด• •วันพฤหัสบดี•ที่ 08 •สิงหาคม• 2013 เวลา 10:25 น. •

ภิกษุทั้งหลาย เมื่อเธอทำในใจถึงโอราบทันนอยู่เธอจะได้เห็นทางแห่งการกล่าวหาเล็กหรือใหญ่ ที่เธออดกลั้น ไม่ได้ อยู่อีกหรือ ? “ข้อนั้นหาไม่ได้พระเจ้าข้า !”

ภิกษุทั้งหลาย เพราะเหตุนั้นในเรื่องนี้ พวกเธอทั้งหลาย จงกระทำในใจถึงโอราบทันนเปรียบด้วยเลื่อยนี้อยู่เป็นประจำเถิด
นั้นจักเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่เธอทั้งหลายตลอดกาลนาน.

ม. ม. ๑๒/๒๕๕-๒๘๐/๒๖๗-๒๗๓.